

розстрілів Майдану, а також у кришуванні скандальної справи «діамантових прокурорів».

Зрештою, під шаленим тиском США, вітчизняних громадських активістів і частини депутатського корпусу 16 лютого Президент таки зажадав від Генпрокурора заяви про відставку. Але рівно через місяць, 16 березня, Шокін повернувся з відпустки на своє робоче місце. 24 березня заступник Генпрокурора Давид Сакварелідзе показав журналістам складені на підлозі актового залу речі викинутих із ГПУ людей, яких він зібрав для роботи в Генеральній інспекції внутрішніх розслідувань і безпеки. «Сейфи ми спеціально тримаємо відчиненими, щоб у них нам нічого не змогли підкинути», – пояснив тоді заступник Генпрокурора.

Нагадаю: робота над створенням Генінспекції розпочалася в Україні минулого літа. Та лише за тиждень до приїзду в Київ віце-президента США Джо Байде-на 8 грудня 2015 року Шокін затвердив структуру цього органу. При цьому він без конкурсу призначив керівника – Юрія Севрука, який нині виконує обов'язки Генпрокурора.

Окрім того, Генінспекція повинна була об'єднати відділ внутрішньої безпеки, відділ з розслідування злочинів, скоєних прокурорськими посадовими особами, та відділ процесуального управління над тим відділом, який займається слідством. Од-

нак після від'їзду Байдена нічого не змінилося. А призначений Шокіним начальник тривалий час був єдиним співробітником департаменту. Далі протягом січня–лютого 2016 року Генпрокурор видав кілька наказів, котрими в підсумку «реструктуризував» новостворену Генінспекцію. У результаті слідчих і прокурорську команду Сакварелідзе вивели за штат у зв'язку з реорганізацією. А сам заступник був призначений на посаду прокурора Одеської області. Нарешті, в день своєї відставки Шокін устиг звільнити Сакварелідзе з ГПУ...

Можливо, комусь в Україні здається, що все це робиться непомітно для Євросоюзу та США й що на Заході не розбираються в «тонкощах» української гри? На жаль або, скоріше, на щастя для пересічних українців, це не так. Там дуже добре стежать за нашими подіями. Зокрема, за намаганнями подолати політичну кризу, яка вступила в нову фазу, що нікого не може лишити байдужим.

Отже, чотири демократичні фракції Верховної Ради – Блоку Петра Порошенка (БПП), «Народного фронту» (НФ), Радикальної партії та «Батьківщини» консультувалися дуже довго, але так і не змогли домовитися. І хоча формально консультації тривають, за фактом розробили варіант формування коаліції з фракцій Президента і поки ще прем'єра Яценюка.

Іванна ЯНІНА

Росія має намір продовжувати нещадну війну з Україною. Вирок Надії Савченко – ще одне підтвердження того, що міжнародний тиск і санкції не змінюють планів Кремля щодо повернення нашої країни в зону російського впливу й підпорядкування. Суд над Савченко кремлівська пропаганда використала, щоб укотре втовкмачити в голови росіян: українці становлять для них смертельну небезпеку! Тому всім «бандерівцям», хто проти дружби й братерства, треба в той чи інший спосіб знищувати, поки вони не прийшли й не знищили «велику Росію». Показовий момент – реакція мешканців російського Донецька. Незадоволені ажіотажем і незручностями провінціали із задоволенням заявляли телевізійникам: мовляв, чого їй судити?! Треба кинути «вбивцю» в натовп, і він її в момент розірве!..

Повернути Надію!

Кремль, власне, так і зробив. Бо чи не розпратою дикунів є рішення Донецького суду Ростовської області РФ, який 22 березня визнав українську льотчицю й депутата Надію Савченко винною за всіма пунктами обвинувачення?! Її звинуватили в убивстві двох російських журналістів, а також у незаконному перетині російського кордону й засудили до 22 років позбавлення волі. Як додаткове по-

карання – штраф у 30 тисяч рублів (близько 11,5 тисячі гривень). Водночас Донецький суд зарахував у термін Савченко перебування під вартою з 30 червня 2014 року. Тож згідно з вироком українка має провести 20 років у російській тюрмі. Суд не визнав ані її алібі, ані її статусу депутата та делегата ПАРЄ.

Що далі? Жодних апеляцій. Це рішення самої Савченко. Так само, як і продовження сухої голодовки від

Тож дві найбільші парламентські фракції приступили до поповнення своїх рядів позафракційними депутатами. Ними «доукомплектовують» БПП і НФ, щоб у сумі набрати 226 необхідних для формування більшості голосів. Президентську фракцію поповнили й колишні партійці «Самопоміч», а НФ – позафракційні соратники Ігоря Коломойського в Раді. Такі кроки мають передбачати, що Арсеній Яценюк власноручно напише заяву про відставку, а Верховна Рада «вирішить питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України», як це записано в Конституції. А от чи проголосує?

І хоча переговорний процес щодо розв'язання політичної кризи начебто вже перебуває на виході з глухого кута, всі бачать і розуміють крихкість «коаліції на двох», які тривалий час запекло опонували одне одному. Чи зможуть ці зятато дружні політичні сили ефективно, а не епатажно трансформувати Україну? Питання риторичне... Усередині громадянського суспільства наростає загрозливе обурення тим, що відбувається. Звичайні громадяни України не без сарказму констатують: де-факто влада в країні вже належить виключно Петру Порошенку, адже всі інші політичні сили позиціонують себе як опозиція до влади.

Так, прем'єр Арсеній Яценюк вочевидь ображений і незгодний зі спробами відправити його у відстав-

ку. Юлія Тимошенко демонструє готовність іти на вибори, адже її вимоги не збираються виконувати колишні соратники по коаліції. Мер Львова Андрій Садовий, який відмовився від прем'єрського крісла, та його парламентська фракція «Самопоміч» у коаліційних перемовинах участі не беруть і позиціонують себе як «третя сила». Соратники Януковича з Опозиційного блоку (назва каже сама за себе) збирають сили в кулак в очікуванні реваншу. А він на прикладі повторних виборів у Кривому Розі видається не таким уже й примарним. До того ж не тільки через підтримку містянами представника попередньої влади в країні, а й через системні помилки нинішнього істеблішменту в організації виборчого процесу.

Окрім того, команда Михайла Саакашвілі давно перейшла у відкриту опозицію до влади, так само, як і певна частина фракції Блоку Петра Порошенка. До того ж уся ця опозиція до влади перебуває ще й в опозиції одне до одного. Тож загалом картина політичної композиції має вигляд яскравої батальної сцени за участю ключових представників бомонду.

А в справжній війні за Україну на фронті проливається справжня людська кров. Ворог не хоче відступати. Він тисне. І ми вже чуємо про якісь вибори на Донбасі...

Невже і справді українська кров нічого не варта й українців можна вбивати?

моменту набуття вироком чинності. Отже, з 22 березня розпочався новий етап боротьби за Надію. За її життя.

У Києві сподіваються на політичний шлях її повернення з Росії в Україну. І кажуть про два варіанти: обмін на інших осіб або після набуття вироком чинності передачу засудженої для відбування покарання в Україну. Однак для цього необхідно її визнання рішенням суду, а Надія його не визнає. Щодо першого варіанта, то раніше вона заявляла, що не погодиться й на обмін, оскільки цей крок так само підтверджує її вину, а вона її не визнає.

Тим часом Президент України Петро Порошенко готовий обміняти Надію Савченко на російських співробітників ГРУ Олександра Александрова та Євгена Єрофєєва. Про це йдеться в заяві глави української держави, розміщеній на його сайті після оголошення вироку. У ній також зазначено, що під час зустрічей на вищому рівні в «нормандському» форматі не раз порушувалося питання звільнення Надії та інших українських заручників і воно «було підтримано іншими учасниками формату»: «Президент Путін тоді заявляв, що після так званого судового рішення поверне Надію Савченко Україні». Однак у Кремлі заперечують, що російський президент давав такі обіцянки, хоча й підтверджують: питання це може вирішити лише господар Кремля.

«У боротьбі за звільнення Надії нас підтримує весь світ. І з сьогоднішнього дня ця боротьба вступає у вирішальну стадію. Я не просто сподіваюся на те, що Надія Савченко повернеться в Україну. Роблю для цього все можливе. І неможливе, здається, теж», – наголошує Петро Порошенко. Віце-президент Сполучених Штатів Америки Джозеф Байден після обговорення цієї теми в телефонній розмові пообіцяв, що сигнали про негайне звільнення українки будуть донесені до російської сторони під час візиту в Москву держсекретаря США Джона Керрі. Й справді, Керрі на прес-конференції за підсумками переговорів розповів, що Путін «дав йому зрозуміти»: цим питанням можна буде зайнятися «в певний момент»...

Кремлю потрібні винні, щоб росіяни не ставили запитань про те, чому їхня країна все ще воює проти України. І, вже максимально використавши Савченко для своєї пропаганди, тепер російський лідер тримає її як джокера в тій складній грі, котру він веде з Європою та США.

У свою чергу, Євросоюз традиційно висловив, як то кажуть, занепокоєння. Брюссель укротре наполягає

на звільненні російською владою української льотчиці. Озвучила цю вимогу глава дипломатії ЄС Федеріка Могеріні. За її словами, вимога ЄС стосується й «усіх інших українських громадян, незаконно затриманих у Росії, в тому числі Олега Сенцова й Олександра Кольченка, яким має бути гарантоване безпечне повернення в Україну». Цікаво, холодно чи гаряче Кремлю від цих заяв? Утім, маємо надію, що справа Савченко хоча б не дозволить європейцям скасувати санкції...

Вирішили взятися за Росію й у вітчизняній Генпрокуратурі. Відразу після вироку прокурор ГПУ Владислав Куценко повідомив журналістам, що відкрито два кримінальні провадження проти російських суддів і прокурорів, причетних до винесення вироку. Йдеться про трьох суддів Донецького міського суду Росії: Леоніда Степаненка, Алі Хайбулаєва та Євгенію Черніш і прокурорів Генпрокуратури РФ Павла Філіпчука, Дмитра Юношева й Владислава Кузнецова. Як повідомив Куценко, ГПУ готує міжнародні доручення для вручення їм підозри. Росія або ознайомить суддів і прокурорів із підозрами, висунутими Генпрокуратурою України, вручивши їм їх, або відмовиться зробити це. У разі відмови «ми звертатимемося до Інтерполу», пояснив прокурор, це необхідно для проведення процедури заочного засудження. Він вважає, що ГПУ надасть усі необхідні документи й аргументацію для того, щоб Інтерпол оголосив російських чиновників у розшук.

Крім того, Генеральна прокуратура України пообіцяла до кінця березня передати до суду кримінальне провадження стосовно голови «ЛНР» Ігоря Плотницького щодо викрадення Савченко. Йому інкримінують кілька статей, зокрема терористичний акт і терористичну діяльність. При цьому Куценко зазначив, що Плотницький не в міжнародному розшуку, оскільки, за даними українських правоохоронців, перебуває на окупованій території в Луганській області.

«Сталінською розправою» назвала в інтерв'ю «Вічу» суд над народним депутатом від «Батьківщини» Надією Савченко лідер партії Юлія Тимошенко. Вона звернулася до всіх світових лідерів із закликом узяти участь у переговорному процесі, використовувати всі можливі інструменти примусу, щоб «вирвати Надію й усіх 28 патріотів України з російських в'язниць».

Боротьба за Савченко триває...